

Sport og Opera

Det var selvfølgelig ærgerligt, at håndbold-landsholdet blev slået ud af VM-turneringen uden triumf og medalje. Når det alligevel glædede mig, var det fordi nederlaget minimerede risikoen for, at hver eneste lørdag i al overskuelig fremtid ville blive spækket med TV-håndbold fra morgen til aften på alle kanaler.

At sport er godt og relevant TV-stof skal ikke bestrides. Men er sport også kultur?

Tjæ: Hvis man holder fast i det klassiske begreb om, at kultur er det, der skaber sammenhæng i en given sociologisk struktur, eksempelvis en nationalstat, så er TV-sport selvfølgelig en form for kultur, selvom man kan betvivle dens kulturelle holdbarhed. Når DR-TV igen og igen, udsender den berømte fodboldlandskamp fra 1992, hvor Danmark sensationelt vandt europamesterskabet, tildeles denne begivenhed faktisk en status af kulturarv på linie med Slaget ved Dybbøl eller Jellingstenen – om end næppe holdbar i 1000 år.

Men forlanger vi ikke noget mere af egentlige

kultur-begivenheder end det, som sporten kan tilbyde: noget, der så at sige trænger dybere og mere afgørende ind i eksistensen og som vi ikke sådan uden videre kan ryste af os, som vi kan med underholdning? Om det ene eller det anden hold vinder en sportskamp, er jo i den store sammenhæng temmelig ligegyldigt, for om fjorten dage, når turneringen er slut, har selv de største fans jo glemt, hvem der vandt.

Sådan er det ikke med de store kunstværker, som man ikke uden videre kan ryste af sig, fordi de trænger foruroligende ind i sjælens lønkamre, hvor de – ofte med forandrende virkning – udfordrer de mest eksistentielle spørgsmål om livet og dets vilkår. Jeg kender én, som aldrig havde hørt en opera og som ikke anede, hvem Richard Wagner var, før hun for 35 år siden – ved et tilfælde – plumpede ind i TV-transmissionen af Patrick Chéreau's Bayreuth-opsætning af *Ringen*, hvilket afgørende ændredes hendes 'Lebenswelt'

I gamle dage, da Kulturministeriet blev oprettet,

skelnede man mellem god og dårlig kunst og mellem kultur og underholdning. Det gør man ikke længere. I vore dages Danmark, tillægges sporten langt større kulturel betydning end kunsten – både økonomisk og mentalt. Det skyldes sikkert, at et godt sportsresultat menes at bidrage mere til BNP'et end en god operaforestilling.

Forholdet afspejles i den seriøsitet, hvormed kunsten håndteres i landets største og – i egen selvforståelse – vigtigste kulturinstitution. Hør blot, hvordan et af operaens afgørende hovedværker – ja, måske den mest spillede opera overhovedet og som alle burde kende, før de forlod skolen – blev omtalt i TV-avisen for et par dage siden:

Der blev fortalt om en sensationel *Carmen*-forestilling, som – i politisk korrekt #metoo-opsætning – ikke sluttede med, at hovedpersonen, Carmen, blev dræbt til sidst, men at hun selv trak en revolver og "skød sin plageånd, Don Juan!"

Og så gik man over til Sporten. ■

PW